

Hoe heeft God door de opstanding van Christus Zijn Wet weer opgericht?

De Wet van God bedoelde onze dood niet, maar het behoud van Ons leven; aan de Wet was daarom niet genoeggedaan, zo wij niet tot een nieuw en eeuwig leven terugkeerden; tot dit leven voerde Christus ons terug in Zijn opstanding.

Hoe heeft God door de opstanding van Christus ons weer in gerechtigheid voor Zich gesteld?

Christus is niet voor Zichzelf opgewekt, omdat Hij niet voor Zichzelf stierf, maar wij zijn met Hem opgewekt. Hij zou echter niet opgewekt zijn, als Hij niet de gerechtigheid had aangebracht. Gelijk Hij nu echter voor God is, zo ook wij in Hem.

Dr. Kohlbrugge.

LEVENDE WOORDEN

Maar nu hebben wij door de genade en ontferming Gods de Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus. Deze heeft de gehele Wet Gods gekend en in Zijn ingewanden gehad. Deze heeft Zich in onze duisternis, in onze dood vrijwillig begeven. In Zijn dood heeft Hij de oude Adam, die niets van het licht en van de rust wilde weten, en derhalve ook niet tot de rust komen kon, laten sterven. Hij heeft de oude Adam, die de Geest niet had, met al zijn werken, zijn denken en willen, met al zijn begeerten, met huid, vlees en alle beenderen, met hart, hoofd en verstand, zoals wij leven en zijn, met Zich in het graf genomen, en heeft hem aldaar begraven; Hij heeft ook in dit graf de oude Adam laten liggen, zodat die nooit weer kan opstaan. Hij zelf is echter uit Adams dood weer opgestaan, en nadat Hij in Zijn dood alles weer in het recht gebracht heeft, wat in de hemel, op de aarde en onder de aarde is, is Hij, de Heere, uit het graf opgekomen met een nieuwe mens, in Hem geschapen naar God, geheel volkomen toebereid, om werken te doen, die in God gedaan zijn, geheel volkomen geschapen, om in Zijn nieuwe schepping voor eeuwig te blijven, en

met vreugde te genieten de viering van Zijn eeuwige rust.

Zo liet Hij dan, nadat Hij uit het graf was gegaan, met welbehagen het licht opgaan, op een eerste der Sabbatten. Hij liet de eeuwige Zondag aankomen, Hij de Zon der gerechtigheid, en in deze Zondag zijn al onze levensdagen ingesloten, zijn wij wedergeboren en nieuw geschapen, een nieuwe mens in Hem, zoals wij leven en zijn, met huid, vlees en alle beenderen, hart, hoofd en verstand, handen, voeten en alle leden.

In Zijn nieuwe schepping - in de ruste Gods, die Hij ons geschapen heeft, - hebben wij nu een dag, een eeuwige dag, waarop geen nacht meer volgt, gelijk weleer. Dit, dit is de dag des Heeren. (vergel. Openb. 21 vs. 23, 24; 22 vs. 5.)

Zie hier enige verborgenheden van de macht der opstanding van onze Christus, van het doen van onze Heere, verborgen en nochtans openbaar gemaakt in enige weinige evangelische woorden.

H.F.K.

HIJ IS OPGESTAAN.

Hem, Die als Zeeg' naar droeg de vloek,
Houdt men in geen' verborgen hoek;
En waar Hij eens begraven lag,
Dáár komt Zijn waarheid aan de dag.

LEVENDE WOORDEN

De Heere geve u een diep gevoeld heimwee naar het lieve vaderland, waar de bergen der sperrijen zijn, en waar wij eten van de boom des levens en drinken uit de kristallijnen stroom, voortkomende uit de troon Gods en des Lams. Daarboven in de hemel is Jezus! en geen zonde, geen dood, geen tranen meer zijn daarboven.

In de hemel is Jezus, boven in de derde hemel, in het Paradijs, met allen die het moordenaarsgeloof bewaard hebben.

Onze geliefden, die in de Heere zijn ontslapen, zijn daar om Hem heen, zingen en spelen, juichen en zijn vrolijk in Zijn tegenwoordigheid, slaan de harpen aan en wachten op ons, die nog voleindigd moeten worden.

Maran-Atha! Indien iemand de Heere Jezus niet liefheeft, die zij een vervloeking! Maran-Atha! De hoofden omhoog, gij, die door duivel, Wet en wereld veroordeeld zijt, en naar de hemel ziet, of de regen voor u niet haast zal nederdalen. De Heere, Die, terwijl Hij Zijne discipelen zegende, in heerlijkheid werd opgenomen, hebbe u gezegend met een genadige regen, met een Pinksterfeest, waarop gij juicht en gedruis maakt en vol wordt als het bekken aan het altaar! (Zach. 9 vers 15.)

Laat ons Zijne smaadheid dragen, volharden wij bij Zijn Naam, volharden wij, terwijl wij ons in het vlees bevinden, volharden wij bij het geloof: God opgenomen in heerlijkheid; en - waar bleef deze, waar gene broeder, - deze, gene zuster, die niet meer in ons midden gevonden wordt en in de Heere ontsliep?....

O, houdt vast aan genade, aan gerechtigheid, en het antwoord zal ook voor mij, ook voor u zijn: Hij, zij - werd opgenomen in heerlijkheid!
A m e n.

H.F.K.

*

*

THOMAS

Nu twijfel, dan geloof,
Zoo gaat het op en neer.
Hoe vind ik eenmaal grond?
Grond vind ik in den Heer.

LEVENSLIED

Wanneer ik eens gestorven ben,
- maar ik zal nimmer sterven -
en iemand vindt mijn schedel dan,
die alle licht moet derven;

dan predike die schedel nog:
ik zie Hem zonder ogen,
ik mis verstand, toch grijp ik Hem,
zal eeuwig Hem verhogen.

Ik heb geen lippen en geen tong,
maar kus Hem, mag Hem loven
met de belijders van zijn Naam
op aarde en hierboven.

Ik, hard en dood, ben wonderbaar
vermolten in zijn liefde,
want Hij ging uit naar Golgotha,
waar 't zwaarste leed Hem griefde.

Ik ben hier ver van 't paradijs,
op sombere dodenakker,
toch leef ik 't volle leven nu:
zijn liefde riep mij wakker.

Ik ben een dorre schedel slechts,
maar alles trilt van 't leven,
dat zijne liefde wonderbaar,
mij, arme, wilde geven.

En alle leed is nu voorbij,
omdat Hij, wreed geslagen,
de vloek van zonde en van dood
voor mij heeft weggedragen.

H.F. KOHLBRUGGE.